

Milan Kundera, fra *Knih smíchu a zapomnění:*

V únoru 1948 vystoupil komunistický vůdce Klement Gottwald na balkón barokního paláce v Praze. Mluvil ke statisícím občanům, kteří zaplnili Staroměstské náměstí. To byla historická chvíle v dějinách Čech. Osudová chvíle, jaké přicházejí jednou, dvakrát za tisíciletí.

Gottwald stál mezi svými soudruhy a těsně vedle něho stál Clementis. Poletoval sníh, bylo chladno a Gottwald byl prostovlasý. Starostlivý Clementis sundal svou kožešinovou čepici a posadil Gottwaldovi čepici na hlavu. Propagační oddělení rozmnožilo ve statisících exemplářích fotografii balkónu, na němž Gottwald, s čepicí na hlavě a soudruhy po boku, mluví k národu. Na tom balkóně začaly dějiny komunistických Čech. Tu fotografii znalo z plakátů, učebnic a muzeí každé dítě.

O čtyři roky později Clementise obžalovali ze zrady a pověsili. Propagační oddělení Clementise okamžitě vyškrábalo z dějin a ovšem i ze všech fotografií. Od té doby stojí už Gottwald na balkóně sám. Tam, kde byl Clementis, je jen prázdná zeď paláce. Z Clementise zbyla jen čepice na Gottwaldově hlavě.

Je rok 1971 a Mirek říká: Boj člověka proti moci je boj paměti proti zapomnění.

(Teksten er lett tilpasset)